

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 466/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie II K 998/19			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione				

<p>przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>		
<p>3.1.</p>	<p>Zarzut obrazy prawa procesowego tj. art. 6 kpk i art. 79 kpk, poprzez przeprowadzenie rozprawy bez powiadomienia oskarżonego i uniemożliwienie mu obrony.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>W ocenie sądu odwoławczego w przedmiotowej sprawie nie zaistniała ani bezwzględna</p>			

przyczyna
odwoławcza
związana z
rozpoznaniem
sprawy pod
nieobecność
oskarżonego – o
jakiej mowa w art.
439 § 1 pkt 10
i 11 kpk, ani
obraza przepisów
postępowania,
która mogła mieć
wpływ na treść
orzeczenia.

Co do
przeprowadzenia
rozprawy pod
nieobecność P. J.:
oskarżony w toku
postępowania
sądowego ma
obowiązek
zawiadamiać organ
procesowy o
każdorazowej
zmianie miejsca
zamieszkania lub
pobytu trwającej
dłużej niż 7 dni
(art. 75 § 1 kpk),
zaś pismo wysłane
pod ostatni adres
wskazany przez
oskarżonego uważa
się za doręczone (art.
139 § 1 kpk). Co
ważne, z treści art.
139 § 1 kpk wynika
jasno, że reguły
te dotyczą również
oskarżonego, który
w miejscu
zamieszkania nie
przebywa z powodu
pozbawienia
wolności w innej
sprawie. Oskarżony
P. J. został

prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy odbytej przed sądem I instancji (rozprawa w dniu 18 czerwca 2020r., jedyna i na której wydano orzeczenie końcowe), albowiem pouczone o treści art. 139 § 1 kpk, a więc o tym, że - jeśli nie podając nowego adresu, zmieni miejsce zamieszkania lub nie będzie przebywać pod wskazanym przez siebie adresem, w tym także z powodu pozbawienia wolności w innej sprawie, pismo wysłane na podany do protokołu adres uważane będzie za doręczone prawidłowo. Sąd odwoławczy zważył, że po okazaniu oskarżonemu na rozprawie odwoławczej druku pouczenia o prawach i obowiązkach podejrzanego, zawartego na k. 18v, P. J. potwierdził, iż takie pouczenie zostało mu przekazane (także na piśmie), a jego doręczenie potwierdził własnym podpisem, który rozpoznał pod protokołem. Z tego względu nie można

zasadnie podnosić, że niemożność odebrania zawiadomienia o terminie rozprawy wyznaczonej na date 18 czerwca 2020r., wynikająca z pozbawienia P. jarosza wolności w innej sprawie karnej, prowadzi do wniosku o bezskuteczności zawiadomienia go o tym terminie. Przepis art. 139 § 1 kpk uzasadnia wniosek, że zawiadomienie wysłane na adres zamieszkania podany przez oskarżonego uważa się za doręczone, a powyższe wynika wprost z jednoznacznego brzmienia tegoż przepisu. Dodatkowo potwierdzeniem powyższego może być także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2018 r. wydane w sprawie IV KO 47/18, gdzie czytamy: „Z treści art. 139 § 1 KPK wynika jasno, że reguły te dotyczą również oskarżonego, który w miejscu zamieszkania nie przebywa z powodu pozbawienia

wolności w innej sprawie” (Legalis Numer 1847429).

Zarzut postawiony przez obrońcę nie stanowi bezwzględnej przyczyny odwoławczej. Oceny, czy stwierdzone uchybienie stanowi bezwzględny powód odwoławczy, czy też należy postrzegać je jako przyczynę względną wymagającą wykazania możliwości wpływu stwierdzonej obrazy prawa procesowego na treść orzeczenia poddanego kontroli kasacyjnej, dokonywać należy z punktu widzenia przepisów obowiązujących w czasie, gdy miała miejsce okoliczność warunkująca uznanie, że nastąpiło uchybienie wymienione w art. 439§ 1 pkt 11 KPK – tak Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2019 r. II KK 196/18 (opubl. Legalis Numer 1884367). Aktualnie obecność oskarżonego na rozprawie jest - co do zasady - jego prawem, a nie obowiązkiem, co wynika z art. 374 § 1 kpk (Oskarżony ma prawo brać

udział w rozprawie. Przewodniczący lub sąd mogą uznać jego obecność za obowiązkową).

Obecność oskarżonego P. J. na rozprawie przed sądem I instancji wyznaczonej na datę 18 czerwca 2020r. nie była obowiązkowa. W sprawie nie wydano decyzji uznającej obecność tego oskarżonego za obowiązkową, o terminie rozprawy w/w został „zawieszony” (nieobecność), a nie „zawieszona” (nieobecność) (k.103-104, zapis z protokole k.105v). O. miał prawo, a nie obowiązek, udziału w rozprawie.

Bezpodstawne byłoby twierdzenie o naruszeniu art. 439 § 1 pkt 11 kpk, w którym wszak mowa jest o nieobecności oskarżonego, którego udział był obowiązkowy. W sprawie nie zaistniała także sytuacja obowiązkowej obecności obrońcy. P. jarosz był w sprawie badany przez biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili, iż w/w jest poczytalny, może być z jego udziałem prowadzone postępowania, a

udział obrońcy nie jest wymagany (opinia k.40).

Powyższe spowodowało, iż cofnięto wcześniej wyznaczonego obrońcę z urzędu (postanowienie k.60), a o tej decyzji zawiadomiono oskarżonego (korespondencja k... 68). Fakt, iż oskarżony już po wydaniu opinii psychiatrycznej w niniejszym postępowaniu przebywał w szpitalu na oddziale psychiatrycznym, nie zmienia oceny powyższego - w potwierdzonego już braku uzasadnionych wątpliwości, co do jego poczytalności i możliwości prowadzenia samodzielnej obrony. Sąd odwoławczy zważył, iż w chwili wydawania tej opinii badającym znane były poprzednie hospitalizacje oskarżonego i wcześniejszy przebieg choroby.

Zdaniem sądu II instancji nie sposób jest także uznać, by w sprawie doszło do obrazy przepisu art. 6 kpk, a więc naruszenia

prawa do obrony oskarżonego, na skutek poprzestania na odczytaniu jego wyjaśnień i wydania wyroku bez osobistego jego przesłuchania. W toku rozprawy przed sądem meriti przesłuchano bowiem bezpośrednich świadków zdarzenia, a dodatkowo oskarżony był obecny na rozprawie apelacyjnej. W obecności swojego obrońcy złożył na niej obszernie wyjaśnienia, tak co do przebiegu przedmiotowego zdarzenia, jak i wypowiedział się także, co do zgromadzonych w sprawie dowodów. Brak bezpośrednich wyjaśnień oskarżonego tylko w szczególnych wypadkach może zostać uznany za naruszenie prawa do orony. W podobnym tonie wypowiedział się przykładowo Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 kwietnia 2018 r. wydane w sprawie sygn. V KK 469/17, gdzie stwierdził: „ Poprzestanie na odczytaniu wyjaśnień głównego źródła dowodowego

może w pewnych sytuacjach doprowadzić do naruszenia art. 6 KPK. Do takiego naruszenia mogłoby dojść, gdyby nie fakt, że na rozprawie przedstawiono zeznania innych świadków i liczne dowody potwierdzające sprawstwo skazanego, z którymi skazany mógł się skonfrontować, w tym świadkom zadawać pytania” (opubl. Legalis, Numer 1770778).

W przedmiotowej sprawie oskarżony złożył merytoryczne wyjaśnienia, a sąd II instancji skonfrontował je ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym. Nie czynił jednak nowych, czy odmiennych ustaleń w zakresie tego dowodu, aniżeli sąd I instancji. Zdaniem sądu, nie przekonuje wersja oskarżonego, jakoby został zatrzymany i zabrany na Komendę siłą i bezprawnie, albowiem zachowywał się spokojnie, nie szarpał się, nie takował, czy ubliżał

policjantm, tym bardziej w celu opisanym w akcie oskarżenia. Wbrew temu, po pierwsze należy zauważyć, iż sprzeczne z doświadczeniem życiowym i logiką jest, by rodzina wzywała policję na domową interwencję, tylko na skutek stłuczenia szyby w drzwiach. Powyższe potwierdzają życiowe doświadczenie - co do zasady policja jest wzywana dopiero wówczas, gdy w domu występuje jakaś niebezpieczna sytuacja, a stłuczenie szyby, to jeden z wielu przejawów możliwej agresji. Po drugie: w chwili interwencji oskarżony znajdował się w stanie znacznej nietrzeźwości (1,02 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu notatka urzędowa k.1), a stan nietrzeźwości sam w sobie skłania do zachowań sprzecznych z prawem, bardziej agresywnych, brawurowych, czy nieprzewidywalnych. P. J. wyjaśnił, że policjant o imieniu (...) był obecny na interwencji i znieważał go, co jak

sugeruje oskarżony, było wyzywające z jego strony. Nie był jednak w stanie wyjaśnić, dlaczego jakiś konkretny, a nieustalony z imienia i nazwiska policjant miałby być przeciwko niemu uprzedzony. W sprawie ustalono, iż na miejscu interwencji oceni byli Ł. K. i W. S.. Nie było natomiast policjanta o imieniu (...). W tej sytuacji uzasadnionym jest ocena materiału dowodowego dokonana przez sąd meriti, korzystająca z ochrony przepisu art. 7 kpk, w szczególności obdarzenie wiarygodnością zeznań świadków byli Ł. K. i W. S., a w konsekwencji dokonane w sprawie ustalenia faktyczne, zgodnie z którymi P. J. jest sprawcą przypisanych mu czynów.

Wniosek

o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Apelacja w zakresie podniesionych zarzutów obraży prawa procesowego okazała się niezasadna, brak podstaw do zmiany bądź uchylecia wyroku z urzędu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwiężle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	

<p>kwestia winy i sprawstwa oskarżonego, wysokość kary,</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Wniesiona apelacja okazała się niezasadna. Ustalenia faktyczne w zakresie sprawstwa oskarżonego są ze wszelkich miar właściwe. Poprawnie oceniono stopień społecznej szkodliwości zachowania oskarżonego. Orzeczone kary (jednostkowe i łączna) nie noszą cech rażącej niewspółmierności, w szczególności, gdy zważy się na uprzednią karalność oskarżonego.</p>		
<p>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>0.0.15.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>		

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
pkt 2	O kosztach postępowania odwoławczego sąd okręgowy orzekł na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973r. uznając, iż oskarżony, jako osoba młoda i zdolna do zatrudnienia jest w sprawie pokryć je w całości - przy dodatkowym uwzględnieniu, iż ich wysokość jest niewielka – łącznie 140 zł.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	

Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 18 czerwca 2020 roku w sprawie II K 466/20		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana